

Wat betekent dit voor de praktijk?

Je vraagt je waarschijnlijk af wat jij kunt doen om de uitbuiting van dieren af te schaffen.

Er is iets dat je kunt doen.

Je kunt veganist worden. Nu. Dit betekent dat je niet langer dierlijke producten eet of gebruikt.

Veganisme is meer dan alleen een dieet; het is een **morele en politieke commitment aan afschaffing op het individuele niveau**, en dit betreft naast voeding ook kleding en andere producten, en andere persoonlijke handelingen en keuzes.

Veganisme is het enige dat we allemaal vandaag kunnen doen – nu meteen – om dieren te helpen. **Het vergt geen dure campagne, betrokkenheid van een grote organisatie, of wetgeving.** Het vergt alleen maar onze erkenning dat als ‘dierenrechten’ iets betekenen, ze betekenen dat we niet kunnen rechtvaardigen dat we dieren doden en opeten.

Veganisme vermindert het dierenleed en het aantal gedode dieren door een **dalende vraag**. Het betreft een radicale afwijzing van de status van niet-menselijke dieren als goederen, en een erkenning van hun inherente waarde.

Veganisme is ook een **commitment aan geweldloosheid**. De dierenrechtenbeweging zou een beweging van vrede moeten zijn, en moet alle geweld tegen dieren afwijzen – zowel tegen menselijke als niet-menselijke dieren.

Veganisme is de **belangrijkste vorm van politiek activisme** die we kunnen ondernemen uit naam van de dieren.

En als je eenmaal veganist bent, **help** dan je familie, vrienden en anderen in je omgeving om ook veganist te worden.

Als we de uitbuiting van dieren willen afschaffen, is een veganistische beweging een noodzakelijke voorwaarde. En deze beweging begint met de beslissing van het individu.

Maar wat is er mis met het eten van andere dierlijke producten dan vlees?

Er is geen betekenisvol verschil tussen het eten van vlees en het eten van zuivel of andere dierlijke producten. Dieren die worden uitgebuit voor zuivel, eieren of andere producten worden even slecht behandeld als ‘vleesdieren’ – of nog slechter – en **ze eindigen in hetzelfde slachthuis**, waarna we hun vlees alsnog opeten.

Er zit net zoveel lijden en sterven in een glas melk, een bolletje roomijs, of een ei, als in een biefstuk.

Beweren dat er een moreel onderscheid bestaat tussen het eten van vlees en het eten van zuivel, eieren of andere dierlijke producten is even onzinnig als beweren dat er een moreel onderscheid bestaat tussen het eten van grote koeien en het eten van kleine koeien.

Zolang meer dan 99% van de mensen denkt dat het acceptabel is om dierlijke producten te consumeren, zal er nooit echt iets veranderen voor de dieren.

Dus ...

Het is jouw beslissing. Niemand kan deze voor jou maken.

Maar als je vindt dat de levens van niet-menselijke dieren morele waarde hebben, stop dan met jouw deelname aan het doden van dieren, hoe ‘humaan’ ze ook behandeld zijn.

Sluit je aan bij de abolitionistische beweging. Word veganist. Vandaag. Het is gemakkelijk om veganist te worden. En het is de juiste keuze.

Wil je meer informatie? Neem dan een kijkje op de website:

www.AbolitionistApproach.com

© 2008 Gary L. Francione & Anna E. Charlton.
Verspreiding van deze tekst door andere individuen of organisaties betekent niet noodzakelijkerwijs dat de auteurs het eens zijn met andere ideeën die door deze individuen of organisaties worden uitgedragen.

Dierenrechten: De Abolitionistische Benadering

www.AbolitionistApproach.com

Dieren: onze morele schizofrenie

We beweren dat we dieren serieus nemen.

We zijn het er allemaal over eens dat het moreel verkeerd is om dieren ‘onnodig’ pijn te doen of te doden. Maar wat bedoelen we hiermee?

Wat we er verder ook mee mogen bedoelen, het moet op zijn minst betekenen dat het verkeerd is om dieren pijn te doen of te doden als we dit alleen doen voor ons plezier, voor ons vermaak, of omdat het ons goed uit komt, of zelfs alleen maar omdat het een gewoonte is.

Maar het overgrote deel van ons gebruik van dieren – zo ongeveer alle gebruik – kunnen we alléén maar rechtvaardigen door een beroep op plezier, vermaak, gemak of gewoonte.

De meeste dieren doden we om ze op te eten. Volgens de FAO, de voedsel- en landbouworganisatie van de Verenigde Naties, doden mensen elk jaar zo'n 53 miljard (53.000.000.000) dieren om te dienen als voedsel – vissen en andere zeedieren niet meegerekend.

145 miljoen..... gedood per dag
6 miljoen.....gedood per uur
100.000 ..... gedood per minuut
1.680 ..... gedood per seconde

Dit aantal blijft toenemen en zal in de tweede helft van deze eeuw verdubbelen.

Hoe kunnen we deze slachtpartij rechtvaardigen?

We kunnen het niet rechtvaardigen via de claim dat we dierlijke producten nodig hebben voor onze gezondheid. Dat is duidelijk niet het geval. Sterker nog, er is steeds meer bewijs dat dierlijke producten schadelijk zijn voor de menselijke gezondheid.

We kunnen het niet rechtvaardigen via de claim dat het 'natuurlijk' is om dieren te eten, omdat mensen al duizenden jaren dieren eten. Het feit dat mensen iets al geruime tijd doen, maakt het niet moreel juist. Mensen zijn eeuwenlang racistisch en seksistisch geweest, maar tegenwoordig erkennen we dat racisme en seksisme moreel verkeerd zijn.

We kunnen het niet rechtvaardigen via de claim dat het nodig zou zijn voor het globale ecosysteem. Het wordt juist steeds duidelijker dat veeteelt rampzalig is voor het milieu.

- Volgens de FAO veroorzaakt de veeteelt meer uitstoot van broeikasgassen dan alle auto's, vrachtwagens en andere transportmiddelen bij elkaar.
- De veeteelt bezet 30% van de landoppervlakte van de aarde, en 33% van de beschikbare landbouwgrond wordt gebruikt voor het verbouwen van veevoer.
- Veeteelt leidt tot ontbossing doordat bossen worden gekapt om plaats te maken voor nieuwe weilanden, en leidt ook tot landdegradatie vanwege overbegrazing, grondsamenpersing en erosie.
- Veeteelt vormt een enorme bedreiging voor onze slinkende watervoorraad. De productie van veevoer vereist grote hoeveelheden water, overbegrazing verstoort waterkringlopen, en daarnaast veroorzaakt de veeteelt ernstige watervervuiling.
- Dieren verbruiken meer eiwitten dan ze produceren. Voor elke kilogram dierlijke eiwitten hebben zij gemiddeld 6 kilo plantaardige eiwitten uit graan en veevoer nodig.
- Er is meer dan 100.000 liter water nodig om 1 kilo biefstuk te produceren, terwijl 1 kilo tarwe 900 liter water vereist.

Omdat dieren veel meer eiwitten consumeren dan produceren, krijgen ze granen te eten die door mensen gegeten hadden kunnen worden. Hierdoor veroordeelt de veeteelt, samen met andere factoren, vele mensen tot een hongerdood.

Onze **enige** argumenten om te rechtvaardigen dat we elk jaar 53 miljard dieren pijn doen en doden, zijn dat we het plezierig vinden om ze op te eten; dat het ons goed uitkomt; dat het een gewoonte is.

Met andere woorden: we kunnen het helemaal niet rechtvaardigen.

Ons denken over niet-menselijke dieren is zeer verward. Velen van ons leven, of hebben geleefd, met huisdieren zoals honden, katten, konijnen, etc. We houden van deze dieren. Ze zijn belangrijke leden van onze familie. We rouwen om hun dood.

Maar we steken onze vork in andere dieren, die niet anders zijn dan degenen waar we van houden. Dat slaat nergens op.

Hoe we dieren behandelen

Niet alleen gebruiken we dieren voor allerlei doeleinden die niet 'noodzakelijk' zijn, maar we behandelen hen ook op manieren die we als 'marteling' zouden bestempelen als het om mensen zou gaan.

Er zijn dierenwelzijnswetten die ons voorschrijven dat we dieren 'humaan' moeten behandelen. **Maar deze wetten zijn grotendeels betekenisloos omdat dieren eigendommen zijn;** ze zijn economische bulkgoederen die slechts zoveel waarde hebben als wij aan ze toekennen. Voor de wet verschillen dieren niet van auto's, meubels of andere eigendommen die we bezitten.

Omdat dieren eigendommen zijn, staan we toe dat mensen hen gebruiken voor welk doeleinde dan ook, waarbij hen verschrikkelijk leed mag worden aangedaan.

Kunnen we niet gewoon zorgen voor betere wetten en industriestandaarden?

De meeste dierenbeschermingsorganisaties in Europa en de VS houden vol dat de uitbuiting van dieren kan worden gestopt door de dierenwelzijnswetten te verbeteren, of door druk uit te oefenen op de industrie om dieren beter te behandelen.

Deze organisaties ijveren voor 'humanere' slachtmethoden, 'humanere' manieren om de dieren gevangen te houden (zoals grotere kooien), enz. Sommige van deze organisaties beweren dat als we de dieren maar beter gaan behandelen, het gebruik van dieren op een dag helemaal zal stoppen of op zijn minst aanzienlijk zal afnemen.

Maar is dit de oplossing? Nee, dat is het niet.

De economische realiteit is dat welzijnsverbeteringen weinig tot niets uithalen. Bij een 'vrije uitloop'-ei komt net zoveel leed kijken als bij een gewoon ei.

Doordat mensen de indruk krijgen dat de uitbuiting van dieren steeds 'humaner' wordt, voelen zij zich gerustgesteld over het gebruik van dieren. Dit moedigt mensen aan om dierlijke producten te blijven consumeren, en kan zo zelfs leiden tot een netto toename van dierlijk lijden en sterven.

Bovendien is er geen enkele indicatie dat hervormingen op het vlak van dierenwelzijn zullen leiden tot het einde van dierengebruik, of zelfs maar tot een afname van het gebruik. We hebben ondertussen al meer dan 200 jaar wetten en standaarden voor dierenwelzijn, en **we gebruiken nu meer dieren, op gruwelijker manieren, dan ooit tevoren in de menselijke geschiedenis.**

En het belangrijkste bezwaar: bij het nastreven van welzijnsverbeteringen negeren we de fundamentele vraag: hoe kunnen we überhaupt rechtvaardigen dat we dieren gebruiken als middelen – hoe 'humaan' we hen verder ook behandelen?

Wat is de oplossing?

De oplossing is om de uitbuiting van dieren af te schaffen, niet om deze te reguleren. De oplossing is om te erkennen dat elk dier met bewustzijn (met zintuiglijke ervaringen) het recht heeft om niet te worden behandeld als andermans eigendom – net zoals we erkennen dat alle mensen dit fundamentele recht hebben, ongeacht hun precieze eigenschappen.